

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Moravská zemská knihovna v Brně poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů Digitální knihovny MZK podléhá autorským právům. Využitím Digitální knihovny MZK a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z Digitální knihovny MZK není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Národní politika**

Číslo ročníku: **8**

Číslo výtisku: **16**

Datum vydání čísla: **17.1.1890**

Identifikátor ISSN: **1802-5110**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**

V Praze, v pátek dne 17. ledna 1890

Ročník VIII.

Vychází dvakrát
denně.
V drobném prodeji
v ranní čísle
v Praze, za 2 kr.
na venkově za 2 kr.
odpoledni čísle

za krejcar.

NÁRODNÍ POLITIKA

TELEFON č. 276. Redakce: Přírosova ul. č. 15. odpolední vydání. Administrace: Václavské nám. č. 5. TELEFON č. 276.

Předložení za
v Praze na městské
radu ministerstvo 70 kr.
Poštovní:
za měsíc . . . . 1.
za 1/2 roku . . . . 1.
za dva záříky . . . . 2.
za měsíc 1.14

Telegrafické a telefonické zprávy.

Z Vídni, 17. prosince. (Telef. zpr.) Mezi německými liberály a Itály v Tyrolsku chystá se patrně významný rozkol. Jistý italský list pravil o německých liberálech, že náležejí k přátelům dosud nevyzkoušeným. Na to varoval „Tiroler Tagblatt“ Italy, aby dorozuměli nerozbítili. Tyrolské obyvatelstvo vpravilo se do něho jen velice těžce a přesvědčení o užitečnosti a nutnosti rozsáhlé samosprávy Trentina nestalo se dosud společným majetkem všech.

Z Vídni, 17. ledna. (Telef. zpr.) „Vaterland“ oznamuje, že proti katolickému schulvereinu zavedeno bylo vyšetřování pro překročení mezi působnosti.

Ledenové porady.

Z Vídni, 15. ledna. (Telef. zpr.) Jak se sděluje, bylo dohodnuté ve včerejší konferenci docíleno tím, že němečtí zástupci získali se původním pozádkavkou, by jazyková otázka byla rozluštěna říšským zákonem.

Základ dorozumění byly přijaty občasné místní potřeby jednotlivých okresů, takže tedy užívání druhého jazyka zemského před soudem i v těch okresech t. z. uzavřeného území německého, ve kterých se české menšiny nacházejí, ustaveném soudních úředníků nebo překladatelů bude umožněno.

Podněty včera k dohodnutí dané byly jen v všeobecných opisech formulovány a bude nyní potřeba vypracovat je dopodrobna. Následkem toho budou též protokoly později uveřejněny.

Z Vídni, 17. ledna. (Telef. zpr.) „Vaterland“ praví za příčinou poslední vyrovnaná konference: „Nepřijdou-li dodatečne některé zprávy Jobovy, budeme mocí říci, že veliké politické a sporné otázky stran nejsou sice dosud vyřízeny, že byl však v Čechách utvořen mezi oběma národnostmi s nesítelným modus vivendi. Takž díky vlasteneckému smyslení obou stran byly sily říše utuženy.“

Z Vídni, 17. ledna. (Telef. zpr.) „Neue Freie Presse“ vidi v odročení tepličkého sjezdu znamení, že situace obrátila se k lepšemu. Snad nalezena byla při včerejší konferenci cesta, aby rozřešení jazykové otázky bylo tak odloženo, aby zásim bylo možno odpomoci nálehnávým stížnostem a usnadnilo se spolužití obou národností bez ustařivých tření. Zásada, že bude mříž lépe poslouženo změněním třecích ploch než nucením k dvojjazyčnosti, jak se zdá, byla uznána a nyní nechť otázka říšského jazyka v německém

jazykovém území bude jakkoliv rozřešena, naprostý ustrávismus nemusí být nezbytně udržován. „Neue Freie Presse“ praví výslovně, že může se mylit v svých doménách. Jako další následek změněné situace uvádí týž časopis zrušení abstinenční politiky a vyslovuje nádej, že němečtí poslanci jednohlasně přijmou návrh na vstoupení do zemského sněmu. Týž časopis tvrdí, že tepličký sjezd odložen byl na 14 dní a bude se odhýbat teprve v polovici února.

Z Vídni, 17. ledna. (Telef. zpr.) Szepsy „Tagblatt“ praví o včerejší vyrovnaná konferenci, že předbežné podmínky smíru obojí národů byly včera uzavřeny a možno pozorovat v otázce jazykové jakýsi klid zbrani. Vstoupení německých poslanců do zemského sněmu jest hotové faktum, neboť hlavní národnostní otázky jsou odstraněny aspoň na celou fadu let. Príští doba věnovaná bude vývoji, jenž vyrovnaním ve vnitřních poměrech říše byl způsoben.

Z Vídni, 17. ledna. (Telef. zpr.) „Neues W. Tagblatt“ praví, že vyrovnaní jest hotovou událostí. Dorozumění to však týž časopis jako radostné faktum. Zemskému sněmu bude, jak tvrdí týž časopis, již v pristém týdnu předloženo několik vládních předloh, které shodu v kodifikované formě budou opakovati. Tím byly by dány Němcům zádané záruky.

Z Vídni, 17. ledna. (Telef. zpr.) „Oester. Volkszeitig“ tvrdí, že Němcí vstoupí do zemského sněmu teprve v podzimním zasedání.

Inventář „památností“ ve Vídni.

Ve včerejším zasedání usnesla se městská rada v Terstu podat rekvír proti místodržitelskému výnosu, kterým zakázáno ptečezení ostatní nedávno v Rímě zemřelého básnika Giuseppe Revere do Terstu. Zároveň usnesli se autonomní správcové prvního přístavního města rakouského, aby památku zemřelého básnika byla uctěna postavením pomníku a ihned v tomto účelu zvláštní výbor. To je nejnovější zpráva, která dochází k Terstu a jež dojista zavádí podklat k významnému přeměnění o poměrech v rakouském území na břehu moře Adriatického. Na počest znamené usnesení městské rady terští skutečně učtěli jméno básnika, ve skutečnosti však není nicméně jiným, nežli pokračováním v onech politických demonstracích proti Rakousku, které ode dálka označeny jsou jménem irredenta, jejíž příslušníci různým způsobem a zastokrát již dali věřejnosti na Jevo, že sympatie jejich nepatří státu, jehož jsou občany, nýbrž onomu, za jehož odervané syny se považují.

Kdo je Giuseppe Revere? Je to rodák terštíký, který v prosaickém přístavním a obchodním městě roku 1812 spati světlo světa a rostl v národního básnického italského. Roku 1848, kdy Garibaldio bojoval ve službě italské republiky proti Francouzům, opustil Revere rodné město, aby v každém ohledu mohl být Ital. Jeho fantazii nevýslově podněcovaly ony spolky, které se tehdy pod italským nebem tak hojně rodily; byly to spolky spikenců, jež všemi možnými prostředky připravovaly pádu velkému národnímu hnutí italskému. Terštíký rodák Revere psal dramata se slavnostními názvy, budil v Italech národní vědomí historickými vzpomínkami. Dozil se osvobození Ríma, vstoupil do státních služeb sjednocené Italie a dosáhl vysokého státi. Podle ustanovení poslední výše byla jeho mrtvola spálena a popel ve zvláštní schránku uložen. Úmrtí Revere vytváralo mezi terštíkými irredentisty mocný ruch. Z jejich středu vysel návrh, aby ostatky „slavného terštíkého rodáka“ byly převezeny do rodného města. Jsou konány rozsáhlé přípravy k velikolepému a okázalému přijetí popelu „bojovníka za národní myslíček italskou“, všeobecne, co bláh se k irredentu s napjetím čeká vjezd raku Reverovi do Terstu. Terštík obecní rada, která, jak známo, v dobe sušného zasedání přísluši práva parlamentární, demonstraci s popelem Reverovým považuje za vše docela přirozenou a hned jmenovala deputaci, jež měla vyjednávat s císařským místodržitelským. Toto však převezení mrtvoly z aká záloži. Raku s ostatky byla již na cestě, musila však na hranicích ve Vídni (Udine) byly složena a pořadatelé budou nyní čekati na vyřízení rekursu, o němž se včera městská rada terštíká usnesla.

Tento případ snad by Jani nebyl tak příliš povážlivý, když byl osancený a když netvoril jediný toliko článek v řetězu událostí podobných a ve krátké době po sobě se sňehsí. Ve Vídni se inventář „památností irredentistických“ nápadně množí. Valečný soudruh a přítel Garibaldího, jménem Bidischini, jenž nedávno zemřel, byl majitelem zvláštního pokladu, na nějž byl velice hrůz. Ukažoval jej každému, kdo chtěl jej vidět, a se zapojením vypravoval události, na které poklad onen jej připomatoval. Tento pokladem je relikt ve revoluci, kterou utvořen byl jednotný stát italský; je to několik předmětů, které patily Garibaldímu a mezi nimi nařízla se též zelené nařízne postel. Tyto předměty Bidischini testamentárně odkázal městu Terstu, učinil však podmínkou, že smějí do Terstu být dopraveny teprve tehdy, až spojeni Terstu s Itálií bude provedeno. Do té doby bude postel Garibaldího uložena na hranicích ve Vídni a lze předpokládat, že italskí irredentisté budou k ní

Měli tam co president Juarez váhal a chtěl již povoliti prosbám dvou set žen ze San Louis Potoci, které na kolenu prosily ho, aby dal císaři milost, žádali generálové Escobedo a Corona takovým tónem, že po pravu, že Juarez neodvážil se jim odpovorati, nebot oba generálové měli za sebe silnou vojenskou moc. Kromě toho potreboval jich pomoc při opětovné volbě za prezidenta; proto musil císař Maximilián zemřít. Corona zmocnil se psát císařovu, pojmenoval jej „impératrice“, kopal ho a litoval, že nemží podobně zacházeti s jeho hybnou paní. Když ve velejší všeobecné radě, která obdržala ss před vojenským soudem, ozývaly se hlasy, že nemají vlastní práva císaře zastřeliti, jelikož nebylo město vztato útokem, ale vykoupeno, odpověděl Corona klidně: „Ach, kupujeme také kufata a přeče se zabijeme!“ Když pak nekterí generálové pravili, že bylo by nejlepší dát císařovi milost a do provozu ho na poběži, zvolal divoký Corona, vyskočiv v klinutím se svého města: „Proti tomu jest také prostředek, nebot možno ho nechat zastřeliti jeho průvodci, jako jsem to kdysi učinil presidentovi Comonfortovi!“ Nyní byl Corona také zabit jako kufa zleným policistou.

** Panna Orleánská. Ve Francii množí se stále spisy o Johanne d'Arc; každý rok vydaje jich celá řada. V posledním svém pojednání dokazuje učenec Lépine na základě četných listin, že Johanna d'Arc nebyla upálena, ale že musila totiklo vyplatchnouti fádou dánku od arcibiskupa rouenského. V listinách kláštera sv. Theobalda v Metech jest pří zpráva, že Johanna provázela se tam za jistého rytíře, po dlouhá říta zde v domě nedaleko kláštera a byla zřejmou matkou. Renan zase dokazuje, že úloha Johanny d'Arc nebyla tak důležitou, jak se obvykle myslí. Většina vojáckých a rytířů královského vojska ani nevěděly, že panna Orleánská mezi nimi se nachází. Jistě jest, že Johanna d'Arc nebyla Lotrincankou. Její rodné místo

FEUILLETON

S m ě s.

** Polní maršálek lord Magdala zemřel tyto den v Londýně v stáří 80 let. Robert Cornelius lord Napier of Magdala prodělal všechny indické války Anglicku od roku 1826 až 1868 a v lednu roku 1868 dostal vrchní velení nad výpravou proti Habsbí, která skončila smrtí některého Theodora. Za služby své vlasti prokázané dostal doživotní výslužbu 2000 liber sterlinků (asi 27.000 zlatých) a titul lord Napier of Magdala, po oné skalní pověsti v Habesi, v níž Theodor, nahlednou bezvýslednost dalšího odporu, sám se usmrtil. Roku 1882 byl lord Napier jmenován generálním polním maršálkem.

** Ruští vzduchoplavci. Vojenské oddíly vzduchoplavecké v Petrohradě učinilo tyto dny zájemný výkon a uvážaný balonem. Vzbraný byl k tomu balon „Stropet“, mající v objemu 640 čtver. metrů. S plněním jeho vodíkem započalo se večer a skončilo se druhého dne o 11. hodině dopoledne. Balon měl být vypuštěn Volkovým poli. Ve vzdachu byla mračna a nebe bylo se mokry svíši; zkušebné balony mizely s oči ve vzdálenosti 100 až 150 sáhů od země, to však nevadilo. K představení sjelo se velmi četné vybrané obecenstvo. Těch, kteří chtěli letěti s sebou, bylo tak mnoho, že generál Boreskov, Jenž celou věc řídil, požádal přítomnou, aby se po řadě podpisovali. Zvláště dámy namáhaly se usilovně, aby mohly vznést se s balonem vzhůru. Prostřejich byly tak dolehlavé, že generál Boreskov měl co dělat, než je přesvědčil, že to nemůžu. Diváci s netrpělivostí očekávali vznesení se balonu. V okamžiku, kdy bylo vše hotovo, začal se sypati mokry sníh, Jenž značně zvýšil tihu balonu. Proto však

putovati jako mohamedáni k černému kamennému Mekce.

To jsou nejnovější zjevy, které poutají opětne pozornost k irredentě. Jíž často bylo nám zabývati se tímto hnutím a nejednou bylo nám připomenuoti, že sympatie irredentistů v Prímoffi a vlastkém Tyrolsku nabývají takového rázu, který s právy a zajmy našeho státu nedá se nikterak uvesti v souhlas. Jako na západu říše naši nad hroby části národa Českého vyrostli živlci, kteří již nesíhlají, ale přímo hledí do říše sousední, tak dávno deje se v oněch jízích zemích, kde žil slovenský učenec byl pode jeho cíti. Utačování jízích Slovanů nese již ovoce, jehož hodnotu označuje inventar videnský. S Italií zíjem nyní ve spolku a proto irredenta není v království italském úředně trpěna. Jeden však případ dokazuje, že ani v úředních kružích italských není irredentist kladen onen odpor, jaký by se za poměru mezi Rakouskem a Italií očekával.

Myslíme zde na událost následujici: V Terstu vydával jistý Ullmann časopis „Independent“ a vyznamenával se příslušními rejdy irredentistkými; byl proto z města vypovězen a uchýlil se do Ruma, kdež jako „obět národního přesvědčení“ hálal se u úřadu italských o nejaké zaopatření. Dostalo se mu ho, byl mu kdesi svěřen hlavní sklad tabáku. „Invalidovi irredenti z Prímoffi“ dostalo se tedy v Rímě uznání v důležitosti. Tuto a podobné události v srdeci Rakouska vlasteneckého budí otázku: Zdalej Slované na jihu, ústíky stále jestě seslabovaní, budou mítli tolik sil, aby jako vydátná hráze mohli se postavit proti snahám sousedů vyhýkáných na nebezpečného nepřitele státu?

Různé zprávy.

Dnešní číslo obsahuje stránky 201—204 francouzského románu „Baronka Leona“ od Xaviera de Montépina.

* Doplňovací volby do říšské rady. C. k. moravské místodržitelství vypsalo doplňovací volbu říšského poslance za městský volební okres Mor. Třebová, Svitava, Březová, Boskovice, Ježíškovo, Konice, Mohelnice, Lutové a Úsov na den 25. února t. r.

* Úřední četina na Moravě. Krajský soud v Olomouci, jak píše brněnský „Hlas“, dal uveřejnit v úředním listě zprávu, že akciová společnost (Handels-u. Gewerbebank in Olomouci) usnesením akcionářů přivalné hromadě dne 29. prosince odhýbává se k rozpojila. Nebýt zároveň německého oznámení, kde čteme slova „erfolgte Auflösung“, marné bychom se dohadovávali, co slovem „se rozpolila“ slavný krajský soud v Olomouci chtěl říci. Okresní soud ve Zdánicích ustanovuje opatrovnyk „k spisům“, okresní soud v Misku zavádí „pozemekné“ knihy. „Pro marné projiti prvního . . . stání k exekuční dražbě“ okresní soud tišnovský ustanovil druhé stání. Týž soud „přiklepává předráždělém“ vydraženou nemovitost „do vlastnictví“ atd. Ubohá úřední čestinou.

* Nový slovenský spolek v Moskvě. Ruskému ministerstvu vnitra předloženy byly stanovy nově zřizujícího se spolku „Slavjanškij klub“ ke

Domremy, náleželo vždy k Champagni, ačkoliv leží uprostřed lotrinského území. Lotrinský bylo krátce před tím francouzským zoldnéti spuštěno a nacházel se v nepráteleství k Francii, jejíž králové snášili se ho dobyti. Za takových okolnosti není možno, aby Lotrinci nadchli se tak pro Francii a jejího krále, že by obstávala svůj život.

* Mrtvé duše. V lednovém sesítu „Ruského archivu“ vypravuje D. Šerbatov veselou anekdotu o „mrtvých duších“. Roku 1847 jmenovaný byl Šerbatov adjutantem gardového dělostřelectva a při přijímaní kanoněře divil se nemálo, když jednoho dne písal, jenž sestavoval měsíční reporty, obrátil se k novému adjutantovi a říkal, mnoho-li ze záložních zeměřičů má zájem do seznamu mrtvých za uplynulý měsíc. Šerbatov nevěděl, o čem je jedná, vytápal se písaře a dovedl se následujici: Umírnost mezi vojskem byla po nějakou dobu tak veliká, že výssi vojenský úřad věnoval tomu svou pozornost; brzy na to přišel rozkaz, aby v případě, když v některém oddělení umírnost v měsíci vzrostla nad obvyklou míru, velitel oddělení dostal diktátu. Ačkoliv umírnost nebyla ve všechn měsících roků stejná, přece neutávána umírnost větší, nežli jak nejvyšší míra dovolovala a to za příčinou uvarování se důtky. Když umřelo několik mužů nad počet, byli přivedeni k „záložním mrtvým“ a pak pomalo v jiných měsících s menší umírností rassamnávání jako zemřeli. Toto chytře opatření mělo dve výhody: předně ušli velitelé důtce a za druhé měli z toho jednotlivé baterie i hmotný užitek, jelikož záložní mrtví nebyli zá sezonu výskrtnuti a dostávali daleko zold a stravu.

* Výnosné divadlo. Divadlo v Solnogradě nachází se před katastrofou. Ředitel Albert Rosenthal dovolával se v časopisech pomocí obecnosti a pravil, že denní příjem divadla obnáší 8 až 27 zlatých, denní výdoby pak 192 zlatých. Ani město, ani země, ani stát, aniž jaká společnost nestará se o divadlo v Solnogradě,

schválen. Uželem klubu toho má být podporování vzájemnosti mezi západními a jízemi Slovany v Moskvě se zdržujíci čimi, poskytování všecké pomoci a podpory mimoruským Slovanům v Rusku žijícím, vyhledávání pro ně míst, zaopatření atd. Kromě toho dle slov „Moskevských Vedomostí“ bude klub z příspěvku mezi členy sebraných opatřovat slovenským junochům a vůbec dětem chudobných rodiců slovenských prostředky k jich školnemu a výššemu vzdělání. Klub bude mít svou bibliotékou a rezidálnou čitárnou, kde budou vkládány všecké slovenské časopisy.

* Vyznamenání. Řidič učitel v Kostelci u Milevska, p. Eustach Hora, byl od nejd. biskupské konfiske v Budějovicích prostřednictvím vys. důstoj. bisk. vikariánského úřadu mirovického pocházejícím listem vyznamenaný za blahořádnu svoji působnost.

* Umrtí. Pan MUDr. Karel Ulrich, asistent prof. dra Eiselta, který jak jsme před několika dny oznámili, rozměnhol se chřípkou, včera zemřel. Dr. Ulrich trpěl již dlouhý čas neduhem plícním, který se následkem chřípky tak zhoršil, že mu podlehl. Dr. Ulrich pocházel z Hradce Králové a byl teprv 28 let starý. — Služba v českém patologickém ústavě, p. G. Novák, rozměnhol se před několika dny u chřípku, z níž vyuvinul se zámtiplí, na který dnes ráno zemřel. — V Turnově zemřel dne 15. t. m. ve věku 24 let pan Viktor Fotr, úředník centrálního spojených továren provaznických ve Vídni a syn všeckého vlastence a majitele továren provaznických v Turnově, p. dr. Vojt. Fotra. Telesná schránka zesnulého bude po vykrocení v domě smutku na turnovském hřbitově v sobotu dne 18. t. m. o půl 4. hod. odpol. pochována. Rána, která smrti neuprosnou zasazená byla čtené a vážené rodině p. dra Fotra, budi v kruzech nejstarších všeckého úřednictví.

* Osobní zprávy z kruhu pivovarských. Pan František Mikulejšký, bývalý ředitel akc. pivovaru Nové Bavorie v Charkově, složil u konci m. r. povinný sib jakožto nový městský pivář. — Pan Jan Turek, býv. sládek Bělskova pivovaru v Berlíně, jmenovaný technickým ředitellem pivovaru akc. společnosti „Schlossbrauerei“ v Hohen Schönhansenu. — Pan Josef Grob koupil pivovar Velký Valtinov. — Jan Viktor Daneš, majitel velkostatku a pivovaru Nový Dvůr u Unhoště, slavil dne 11. ledna t. r. v Nebošicích svátek svého patrona Boženou. — Guttler a řevoú. — Pan Matěj Mašťovský, absolvent pražské sladovnické školy a sládek v Horažďovickách, slavil bydlo dne 21. t. m. svátek svého patrona Mařenou Červenou, dcerou obchodníka v Horažďovickách. — Dne 15. ledna t. m. zemřel v Příbrami v tříleti 42 let pan Alois Klíčka, soukromník, bratr mistropředsedy spolku pro průmysl pivovarský v království Českém, p. Josefa Klíčky, sládka a majitele pivovaru „U bílé labutě“ v Praze, a pana Šeb. Klíčky sládka v Příbrami. — Těhož dne zemřela všecká p. Anna Langová, vdova po práskeškém měšťanu a majiteli usedlosti, matka pana Čestmíra Langy, sládku a majitele velkostatku v Záhrádce, v tříleti 60 let. — Předešlý týden zemřel v Kloboučkách sládek pan Anton Kratochvíle. — Dne 12. t. m. zemřel v Mladochověch v tříleti 73 let pan Josef Kratochvíl, rolník a bývalý společník vlastenecké firmy „Bratři Kratochvílové“.

* Telefonické spojení mezi Prahou a Ústem. Deputace majitelů ubělných dolů v severozápadních Čechách zádala včera generálního ředitelu post a telefonického ředitelství Obrentautu, aby podporoval telefonické spojení mezi Prahou a Ústem. Rytíř Obrentaut prohlašil, že ministerstvo obchodu bude mít zájem k tomuto přání a že snad ještě na podzim t. r. bude přikročeno k přípravným pracím.

takže nedostane-li se mu rychle pomoci, bude musit být vystaven.

* Obrovský stál pro denní hosti má jedna restaurace v Cvikově v Sasku. Stál váží 7 centů, má dva metry v průměru a jest z jednoho kusu dubového dřeva zhotoven. Stojo 1000 marek a jest to práce umělecká, na jejíž zhotovení se několik měsíců pracovalo.

* O cyklone, jenž dne 12. ledna o 4. hod. odpozoroval se nad St. Louisem, Missouri v Severní Americe, oznamují se tyto podrobnosti: Bouře měla směr od jihozápadu k severovýchodu. Uzemí cyklonem zasaženého bylo anglickou milí siroté. Zádné znamení nevstílo blížící se katastrofu. Počasi bylo deštivé, blyskalo se a chvilemi rachotili hromy. Po cyklonu následovalo kroupobití. Mnóstvo domů v celém městě bylo zbořeno. Mezi poškozenými budovami nachází se továrna Anchorova a Goodwinova, Pullmanturová továrna na vagony a několik kostelů. Pokud známo, bylo 3 osoby zabity a mnoho jich poraněno. Také v městě Venice ležícím naproti St. Louisu způsobena byla škoda veliká. Ve státech Kansas, Missouri a Nebraska způsobila po celou noc hrozné bouře. Tisíce telegrafních tyčí byly vyvráceny. Cyklon zřítil také v Memphisu (Tennessee) a Sardis (Mississippi). V městě tom zbořeno byly 2 kostely a několik domů. Vichřici bylo možno pozorovat po celém západu.

* Drobnosti z Ameriky. V jistém chlévě ve Versaillesu, Kentucky, vypukl dne 11. ledna ohně, při němž zahynulo 35 kom. v cenn 151.000 dollarů. Mezi němi byl známý běhouň, hřebec „Bellboy“, jenž před rokem byl v dražbě kupzen za 51.000 dollarů. — Dne 10. ledna vybuchl v Chicagu na ulici Monroe parní kotél, při čemž zbořen byl pětipatrový dům. Pět osob bylo zabito a 7 těžce poraněno. — V Sydney, Novém Zélandu se zde zemřela princezna Elizabeth, dcera krále Jiřího VI. a princezna Margaret. — V Sydney, Novém Zélandu se zde zemřela princezna Elizabeth, dcera krále Jiřího VI. a princezna Margaret.

* Ponreb hraběnky Filipiny Kinské konal se dne 18. ledna o 10 hod. dopoledne v Sloupu (okr. Bor), kdež učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky. Pohřbu účastnili se pan Augustin hrabě Kinský ml. s chotí a s bratrem panem hraběm Filipem Kinským, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do hrobky říčtíci lesnickými obřadmi učesena byla rakve s tělesním ostatky zvěčněle do hrabě rodinné hrobky, vstoupivše do hrobky, exotickými květinami a rodinnými znaky ozdobené, v ustanoveném bodinu, dle pp.: generál hrabě Kvido Dubský, Jindřich hrabě Brandis s chotí, Fr. hrabě Hartig s chotí, všichni říčtíci panství a říčtíce v úřadu z díky. Lípy, Boru, Mimoni, Sloupu a okoli. Rakve po českých obřadech byla spuštěna do

dne 18. ledna členskou schůzi v místnostech spolkových u p. Suchánska (nároží Ječné a Melounové ul.). — Čtenářsko-ochoťnická beseda „Thalia“ bude mít v sobotu dne 18. ledna rádnu valnou hromadu v místnostech spolkových „u Bond“ v Myslíkově ul. — „Pražská Beseda“ bude mít v nedeli dne 19. ledna o 8. hod. odpol. dležitou členskou schůzi ve spolkových místnostech „u zlatého prstenu“ v Týnské ul. — Spolek k podporování dvojího sirotků po dělnících krajčovských bude mít v nedeli 19. ledna o 2. hod. odpol. místnosti „u Fáfu“ poradní jako i schůzí výboru. Účastníci všech členů žádoucích. — Spolek kostelníků pražských konal dne 14. ledna valnou hromadu, při níž zvoleni byli pp.: Aug. Kučera, kostelník u sv. Štěpána, za předsedu, Josef Motl, kostelník u sv. Václava, za náměstka, Michal Černý, kostelník u sv. Haštala, za jednatelku a František Černý, kostelník u Trinitářů, za pokladničku; do výboru: J. Kučera, K. Becka, A. Paul, V. Kastl a Ant. Soukup. — První spolek vzájemně se podporující ochoťnická jednota „Veleslavín“ v Tejně bude mít dne 19. ledna o 8. hod. valnou hromadu ve své místnosti. — Divadelní ochoťnický spolek „Klicpera“ v Hlavě bude mít v nedeli 19. ledna o 2. hodině odpol. rádnu výroční valnou hromadu v místnosti spolkové.

Věcná loterie ve prospěch Nár. divadla v Brně.

(Pokračování.) S. 1765 č. 91 hymna rakouská a hudebnina, s. 599 č. 68 schránka na noty a hudebnina, s. 1344 č. 58, s. 245 č. 62, s. 1320 č. 9 vyhávají kasetu list papíru podobiznu, s. 1274 č. 1 fotografie, s. 762 č. 22 fotografe, s. 1780 č. 24 vázana kniha, s. 876 č. 10 vázana kniha, s. 1976 č. 16 vázana kniha, s. 1960 č. 69 kniha, s. 563 č. 48 vázana kniha, s. 79 č. 72 kniha, s. 1877 č. 23 kniha, s. 1977 č. 50 nůž, s. 1888 č. 73 dva olejové obrazy, s. 542 č. 50 olejový obraz, s. 1200 č. 75 aquarel od Bízy, s. 122 č. 32 ozdoba ze sušených květin, s. 148 č. 83 knihy pro děti, s. 1695 č. 40 kniha, s. 1336 č. 31 knihy pro děti, s. 1639 č. 51, s. 50 č. 40, s. 47 č. 74, s. 1625 č. 8 vyhávají po petří manézech, s. 662 č. 22 obraz do clony před kamnou od P. Jaroše, s. 70 č. 4 peněženka a tužky, s. 324 č. 66 peněženka a tužky, s. 48 č. 8 peněženka a tužky, s. 1600 č. 54 notes a tužky, s. 1539 č. 13 dva památníky, dva knihy, s. 52 č. 41 thea, dvě popelníky, peněženka, s. 33 č. 64 šampanské, s. 463 č. 24 šampanské, s. 1728 č. 50, s. 1140 č. 34, s. 323 č. 80, s. 968 č. 21 vyhávají po likéru, s. 717 č. 40, s. 1598 č. 36, s. 1722 č. 90, s. 1384 č. 81, s. 1891 č. 98 vyhávají likéry, s. 287 č. 24, s. 769 č. 14, s. 332 č. 21,

s. 188 č. 82, s. 813 č. 100, s. 1026 č. 76, s. 1457 č. 88, s. 1609 č. 66, s. 153 č. 93, s. 1004 č. 51, s. 20 č. 5, s. 1374 č. 92, s. 1740 č. 8, s. 1873 č. 6, s. 652 č. 12, s. 1944 č. 60, s. 1203 č. 4, s. 341 č. 70, s. 1619 č. 27, s. 1540 č. 7, s. 355 č. 55, s. 1358 č. 46, s. 177 č. 57, s. 1915 č. 98, s. 1899 č. 23, s. 1028 č. 27, s. 204 č. 49, s. 1735 č. 57, s. 823 č. 70, s. 218 č. 59, s. 1812 č. 46, s. 601 č. 98, s. 466 č. 23, s. 1928 č. 58, s. 1766 č. 90, s. 1223 č. 78, s. 15 č. 1, s. 46 č. 96, s. 446 č. 78, s. 1128 č. 19, s. 531 č. 19, s. 1815 č. 89, s. 816 č. 76, s. 164 č. 69, s. 1371 č. 82, s. 888 č. 71, s. 1533 č. 72, s. 850 č. 39, s. 407 č. 1, s. 440 č. 19, s. 418 č. 70, s. 1793 č. 4, s. 1902 č. 24, s. 1052 č. 17, s. 283 č. 5, s. 1073 č. 84, s. 804 č. 6 vyhávají po dvou knihách a fotografií, s. 826 č. 27, s. 380 č. 80, s. 898 č. 86, s. 728 č. 92 vyhávají po jedné knize, s. 1897 č. 19, s. 576 č. 72, s. 973 č. 4, s. 1569 č. 94, vyhávají po třech knihách, s. 1610 č. 41, s. 1946 č. 50, s. 1758 č. 81, s. 96 č. 89, s. 243 č. 91, s. 1570 č. 93, s. 1573 č. 17, s. 219 č. 96, s. 750 č. 97, s. 198 č. 67, s. 407 č. 4, s. 1747 č. 58, s. 1682 č. 70, s. 701 č. 68, s. 1464 č. 76, s. 439 č. 81, s. 1589 č. 68, s. 956 č. 46, s. 395 č. 80, s. 1847 č. 33, s. 1266 č. 34 vyhávají po dvou knihách a hudebnině. (Dokončení)

Dražby. V Benešově: Nemovitost „Krejcár“ kovové ve Phově (zl. 10.885), 20. února, 20. března. V Bělé: Polovice usedlosti J. Čížka č. 3 v Cistě (zl. 12.506), 26. února, 26. března. V Čáslavi: Nemovitost Rumlových v Loučicích, 6. února. — Důmek A. Čudové č. 20 ve Vokfesanci (zl. 359), 20. února. — Dům K. Pešiny č. 65 v Čáslavi (zl. 4978), 8. února, 11. března. V Hořovicích: Usedlost č. 29 v Březové, 7. února. V Chrudimi: Důmek J. Součka č. 2 ve Slatinanech (zl. 2086), 1. března, 29. března. V Kolíně: Pozemky Krásných v Peckách, 24. února, 24. března. V Kutné Huti: Důmek č. 72 v Koutřimi (zl. 442), 21. března, 21. dubna. — Důmek Frant. Felleru č. 2 v Koutřimi (zl. 319), 21. března, 21. dubna. V Mladé Boleslavi: Usedlost Eug. Mužíka č. 22 v Němcích (zl. 11.826), 28. února, 28. března. V Novém Bydžově: Dům Holanových čís. 134 v Novém Bydžově 23. ledna. V Rakovníku: Důmek A. Fröhlichové č. 50 v Senci (zl. 468) 20. února, 20. března. V Turnově: Důmek J. Hlubucká č. 9 ve Skalanech (zl. 289) 7. března, 9. dubna. Ve Vlašimi: Nemovitosti Fr. Vojtěškové v Libzi 24. února, 24. března. Ve Volyni: Usedlost Rezkových č. 3 ve Starově (zl. 6510) 16. února, 15. března.

Zemřeli v Praze.

Dne 13. ledna řezníková Marie, vdova po hostinském, 76 roků, 775—1. Tereba František, majitel domu, 81 roků, 312—2. Volkanová V., vdova po sklepničovi, 71 roků, 70—4. Egrová Julie, vdova po kupci, 78 roků, 727—1. Greifová Arelia, dcera obuvníka, 57 roků, 623—1. Koblenová Anna, majitelka domu, 70 roků, 1552—2. Demartinová Ančka, vdova po kominiku, 66 roků, 795—1. Šopková Anna, vdova po zedníkovi, 73

roků, 430—1. — ve všeobecné nemocnici: Nechanická Anna, manželka nádeníka, 56 r. Dittrich Josef, nádeník, 50 r. Macháčková Anna, manželka kočího, 84 r. Tichá Antonie, služka, 25 roků. — V nemocnici Milosrdných sester: Němcová M., posluhovatka, 73 r. — V nemocnici Alžbětiny: Jelinková Anna, kuchařka, 57 r. — V Josefovské nemocnici: Horák Antonín, mlýnářský, 24 roků.

Zemřeli na Smíchově.

Dne 29. prosince: Bartošová Františka, dcera tesařského, 14 m., č. 148, Doubrová Antonie, dcera sluhy, 4 týdny, č. 617, Mittelbachová Anna, vdova po Kováři, 55 r., č. 237. — Dne 31. prosince: Michal Emil, syn finančního řešitele, 11 dní, č. 65, Lichtenov Karel, tovární dilodouci, 70 r., č. 522, Olsovic František, syn holice, 6 m. 2 n., č. 405. — Dne 1. ledna: Kunek Josef, č. k. orekani říkavatel, 50 r., č. 276. — Dne 2. ledna: Gerstorfer Julius, syn řešitele, 2 dny, č. 40, Bartošová Katerina, dcera zámečníka, 20 týd., č. 230. — Dne 3. ledna: Voborilová Rozalie, vdova po řezníku, 76 r., č. 540. — Dne 4. ledna: Hess Václav, žurnalistka, 39 r., č. 75, Lokotová Kamila, dcera ředitele při spotřební, 9 r., č. 403, Plátková Zdenka, dcera železníční zřízení, 14 m., č. 360.

Král. zemské české divadlo v Praze. Národní divadlo.

V pátek, 17. ledna. 42. hra v předplatné. Škola pohostinství. — Zert o dvou jednání od A. N. Kanajeva. Dle povídky D. V. Grigoroviče. Přeložil Josef Kolář. Vystavil regisseur pan J. Šmaha. Osoby: Aveni Vasilevič Lutovycyn, statkář, p. Frantovský. Zinaida Lvovna, jeho manželka, sl. Danzerová. Saša, Polja, Peta, jejich děti, m. Paltrnieri, m. Žádenecký, m. Špaček. Nadežda Nikitišna, chůva a hospodyně, sl. Slavinská. Stěpánec, starý čeledin, řešiteľ, v dvoře Lutovycynové, p. Chlumský. Alexandr Ivanovič Šcepětilnikov, p. Bitner. Bodasov, p. Mošna. Černuskin, p. Sedláček. Taratajev, p. Rada. Aněžka Petrovna, tetka Lutovycynova, sl. Volková. Hosté. — Děj na statku Lutovycynové nedaleko Petrohradu.

Ve veřejném životě.

Veselohra o jednom jednání od dra Karla Pippicha. Vystavil regisseur pan J. Šmaha. OSOBY: Dr. Jaroslav Suk, p. Slukov. Vilémka, jeho chot, sl. Danzerová. Julie, její sestra, sl. Málek. Javorovský, p. Sedláček Vopálka, p. Mošna. Navrátil, městský radní, sl. Chlumský. Františka, služka u dra Suka, sl. Turková. Pani Navrátilová, sl. Volková. Děj se koná v městě venkovském za našich dnů. Po první veselohře delší přestávka. Začátek o 7. hod. Konec o při 10. hod.

vám všechna stiskla ruku a abych se vám ještě jednou z hloubi srdce poděkovala . . .“

Přes velký odpor, jež Lucien d'Harblay choval proti té ženě, jejíž závistivou, zlátnou a zlomyslnou povahu znal a jejíž pokrytectvím se nedal nikterak klamati, neodvážil se odmítout ruku, kterou mu podávala. Lehce ji stiskl.

Pani de Trèves připisovala chladnost jeho ústě, jakouž Lucien k ní chová.

„Zítra tedy se shledáme, pane d'Harblay,“ pravila s úměrem. „Budu šťastna, uvidím-li vás seděti za naším stolem . . .“

Jiří de Nerville, jenž choval se vždy tiše, mluvil-li se před ním o rodinných poměrech, uznal nyní za vhodné ujati se slova.

„Cínim jako má tetinka, pane doktore,“ pravil v pohnutí s chvějicemi se blasem, „a nedovedu vám ani dosti děkovat za vše, co učinil jste pro mého bratra, pro nejbližšího mého příbuzného, nejlepšího mého přítele! . . . Zachránil jste Maxa . . . Jsem vám za to sáz do smrti zavázán vděčnosti! . . . Považujte mne za úplně vám oddaného, prosím vás za to, pane doktore! . . . Jsem zcela rája i toužím po příležitosti, abych vám to mohl dokázati . . .“

Při této slovech uchopil ruce Lucienovy a všechno je tiskl. Tento se mlíky poklonil.

„Jsou to falešní lidé!“ pomyslil si Lucien, když odcházel ze salonku. „Zakryli si tváře škraboškami! . . . Co asi kuží? Proč se tak přetvárují? . . . Nemyslí to zajisté upřímně; vysvítá to z výrazu jejich očí . . .

„Dovolte již tedy, abych navštívila Maxa?“ „Od zítřka ano,“ milostivá paní. Pan de Trèves pocítil mne pozváním k snídani na zítřek, a já dovolil jsem si přijati pozvání jeho.“

„Stará dáma tleskala veselé rukama.

„Je-li možná!“ zvolala, „již od zítřka bude synu mému možno žít zase jak obyčejně s námi?“

„Skoro tak, madame. Pan de Trèves musí se ovšem ještě poněkud šetřit! . . . Musí se chránit každého unavení . . . může však jako dříve dlít ve vašem kruhu, může s vámi sedat u stolu a smí se procházet v parku.“

„Ah, měl jste pravdu, doktore! Přinesl jste mi šťastnou novinu a jsem vám z hloubi duše své vděčnou! Vi již má snacha o tom, co mi zde právite?“

„Ne, madame, poňechávám vám toho sdělení, jež zajisté vám radost působí.“

„Děkuji vám, doktore, toč dobrý nápad! Jak se drahá do této potěší!“

Lucien naslouchal slovům staré dámy s patrným překvapením.

Což byla to věra ona, jež mluvila o Leoně jako o „drahém svém dítěti“?

Věřil totiž svému sluchu.

Udělení jeho však ještě vzrostlo, když stará dáma faktu mluvila dále:

„Stal jste se přítelem tohoto domu, drahý doktore, neboť umění a obětavost vaše zachránila pána jeho . . . Vám za to děkuji, že mohu opět obejmouti

